

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 372/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Z. C.	w dniu 04 maja 2020 r. w W., przy ul. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr. rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie – 0,92 mg/l, II badanie – 0,80 mg/l, III	

		badanie – 0,69 mg/l, IV badanie 0,66 mg/l, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 4 maja 2020 r. ok. godz. 13:55 w W., na ul. (...) funkcjonariusze Policji G. R. oraz K. P. zauważyli pojazd marki R. (...) o nr. rej. (...), kierowany przez kierującego autem w sposób niepewny, nieutrzymujący się w pasie ruchu, najeżdżający kołami na krawężnik. W następstwie tego funkcjonariusze Policji zatrzymali kierującego wskazanym pojazdem do kontroli na ul. (...), przy nr 75. Kierującym okazał się Z. C.. W trakcie kontroli zatrzymany poddany został badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu Alko-Sensorem IV CM nr (...) – z ważnym świadectwem wzorcowania nr 20/27/01/2020. Pierwszy pomiar wykonany o godz. 13:58 wykazał 0,92 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejny pomiar wykonany o godz. 14:21 wykazał 0,80 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. W następstwie Z. C. na miejscu zatrzymany został dokument prawa jazdy, a on sam został</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego Z. C. # częściowo</p>	k. 27-28, 76-78;	

przewieziony do Komendy Rejonowej Policji W. VI w celu przeprowadzenia dalszych czynności. W (...) W. VI Z. C. został ponownie przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Tym razem badanie przeprowadzono urządzeniem Alkometr A 2.0. nr 801/00 – z ważnym świadectwem wzorcowania nr 27/12/19. Pierwszy pomiar wykonany o godz. 14:58 wykazał 0,69 mg/l. Drugi pomiar wykonany o godz. 15:00 wykazał 0,66 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.			
Zeznania świadka G. R.	k. 16;		
Opinia ustna biegłego Z. W.	k. 87-90;		
Protokół zatrzymania osoby	k. 2;		
Protokoły badanie stanu trzeźwości	k. 4, 6;		
Świadectwa wzorcowania	k. 5, 7;		
Pokwitowanie zatrzymania dokumentu	k. 8;		
POSTANOWIENIE	k. 23.		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego Z. C. # częściowo	Wyjaśnienia oskarżonego należało uznać za wiarygodne w zakresie, w jakim przyznał się do zarzucanego czynu, tj. w zakresie w jakim przyznał, że kierował pojazdem w dniu zatrzymania oraz, że znajdował się pod wpływem alkoholu. Przyznanie się oskarżonego w przywołanym zakresie nie budziło wątpliwości w zestawieniu z całym pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie – zwłaszcza z dowodami w postaci badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu oraz opinią biegłego. Za całkowicie niewiarygodne sąd uznał natomiast wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w którym sugerował,	

że jego stan upojenia alkoholowego w chwili zatrzymania (0,92 mg/l, 0,80 mg/l) wynikał z używanych w miejscu jego pracy środków do dezynfekcji. Oskarżony wskazał, że w jego obecności kilkanaście razy rozpylane były w powietrze środki do dezynfekcji na bazie alkoholu. Miało to miejsce na dużej hali, ale także w małych pomieszczeniach, w których przebywał, w tym w windzie. Do tego kilkanaście razy w ciągu dnia pracy dezynfekował ręce, także środkiem na bazie alkoholu. Poddając wskazane wyjaśnienia oskarżonego pod ocenę stosownie do kryteriów wskazanych w art. 7 k.p.k., a to do wskazań wiedzy, zasad logi, zwłaszcza zaś doświadczenia życiowego – wynikającego z powszechnie obowiązującego reżymu sanitarnego – należy wskazać, że wyjaśnienia te stoją w sprzeczności ze wskazanymi kryteriami. Obecnie, w większym lub mniejszym stopniu, ze stałym kontaktem ze środkami do dezynfekcji na bazie alkoholu ma większość społeczeństwa, a mimo to nie daje się zaobserwować następstw takich jak stan po użyciu alkoholu, czy stan nietrzeźwości. Jakikolwiek wątpliwości w tym zakresie rozwiła opinia biegłego, uznana przez sąd za w pełni

		<p>wiarygodna – o czym poniżej. W konsekwencji za niewiarygodne sąd uznał także wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał, że spożył jedynie jedno piwo o objętości 0,5l. Za niewiarygodne sąd uznał także wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał, że w/w alkohol spożył ok. godz. 9.00.</p> <p>Tym samym wyjaśnienia oskarżonego, którym sąd odmówił wiarygodności uznane zostały za przyjętą przez oskarżonego linię obrony.</p>
Zeznania świadka G. R.	<p>Zeznania wiarygodne, logiczne, niezawierające sprzeczności. Zgodne z pozostałym materiałem dowodowym – przede wszystkim z protokołami zatrzymania i badania stanu trzeźwości. Świadek obcy dla oskarżonego, niezainteresowany w przedmiocie końcowego rozstrzygnięcia sprawy. Brak jest obiektywnych przesłanek, które podważałyby wiarygodność zeznań tego świadka.</p>	
Opinia ustna biegłego Z. W.	<p>Opinia ustna biegłego toksykologa uznana została przez sąd za w pełni wiarygodną. Wydana opinia była spójna, logiczna, wyczerpująca w zakresie wszystkich poruszonych w niej wątków i jako taka służyła do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	

Ponadto wydana została przez osobę posiadającą wiedzę specjalistyczną, a przy tym osobę bezstronną, niezainteresowaną w przedmiocie rozstrzygnięcia.

Biegły wskazał, że wykonane pomiary alkoholu zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy. Pierwszy pomiar odpowiadał 1,93 ‰ alkoholu we krwi, kolejny 1,68 ‰, co wskazuje, że oskarżony znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu. Biegły wskazał, że zaburzenia psychomotoryczne, takie jak zaburzona orientacja, koordynacja, rejestracja obrazów, zawężone pole widzenia są w takim stanie znaczne. Wskazał, że deklarowana przez oskarżonego ilość alkoholu, jaką miał spożyć w dniu zatrzymania nie mogła dać wyniku o stężeniu niespełna 2 ‰ alkoholu we krwi. Biegły wskazał, że jedno piwo 0,5 l o standardowej zawartości 5 % objętości alkoholu i warunkach antropologicznych oskarżonego mogło wywołać stężenie alkoholu na poziomie ok. 0,37 ‰ – pomniejszone zaś o deficyt alkoholowy i tzw. straty resorbcyjne wynik ten mógł wynieść 0,33 ‰. Mając na uwadze zaś to, że alkohol jest eliminowany z szybkością

8 g czystego alkoholu na godzinę, jeżeli oskarżony faktycznie wypiłby piwo ok. godziny 9.00, w chwili przeprowadzonej kontroli nie powinno być po nim śladu. Posiłkując się wynikami uzyskanych od oskarżonego pomiarów, biegły wskazał ponadto, że badanie oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu najprawdopodobniej przeprowadzono w fazie eliminacji alkoholu z organizmu, zatem wówczas, kiedy to stężenie było już niższe. Odnosząc się do kwestii wpływu środków dezynfekcji na ujawnione u oskarżonego stężenie alkoholu, biegły z całą stanowczością zaprzeczył aby miało to jakikolwiek związek. Wskazał, że alkohol nie wchłania się przez nieuszkodzoną skórę oraz drogi oddechowe. Powołując się na badania przeprowadzone w (...) Uniwersytecie Medycznym z 2008 roku, podał, że „Istnieje możliwość wystąpienia tzw. alkoholu zalegającego po ekspozycji na opary alkoholu znajdujące się w powietrzu, jednak po upływie 5-7 min. alkohol ten zanika z ust. Ten alkohol zalegający powstaje w ustach, w gardle i on utrzymuje się 5-7 min. (...). Nie ma możliwości nawet po dużej ekspozycji na alkohol, żeby ten alkohol z oparów wytworzył

	<p>mierzalne stężenie we krwi, a tym samym w powietrzu wydychanym. Ta sama kwestia dotyczy używania alkoholu do dezynfekcji rąk. Nie są to drogi którymi alkohol przedostaje się do organizmu” (k.88). Zaprzeczył przy tym, aby używana przez oskarżonego maseczka ochronna wpływała na sposób eliminacji alkoholu z organizmu.</p>	
Protokół zatrzymania osoby	Dokument urzędowy sporządzony prawidłowo, rzetelny, niekwestionowany.	
Protokoły badania stanu trzeźwości	Dokument urzędowy sporządzony prawidłowo, rzetelny, niekwestionowany.	
Świadczenia wzorcowania	Dokument urzędowy sporządzony prawidłowo, rzetelny, niekwestionowany.	
Pokwitowania zatrzymania dokumentu	Dokument urzędowy sporządzony prawidłowo, rzetelny, niekwestionowany.	
	Dokument urzędowy sporządzony prawidłowo, rzetelny, niekwestionowany.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

POSTANOWIENIE

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	Z. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z treścią powołanej normy prawnej odpowiedzialności karnej podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przepięstwo to może być popełnione tylko przez osobę, która znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego oraz jest osobą prowadzącą pojazd mechaniczny. Kluczowym elementem przyjęcia kwalifikacji z art. 178a § 1 k.k. jest prowadzenie przez sprawcę pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem działania</p>			

środka odurzającego (por. wyrok SN z dnia 13 grudnia 2001 r., sygn. II KK 306/11). Przez prowadzenie pojazdu rozumieć należy każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Pojazdem mechanicznym jest zaś każdy pojazd wprawiany w ruch za pomocą własnego silnika. Przepięstwo z art. 178a § 1 k.k. może być popełnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów (drogi publiczne, osiedlowe, tereny budowlane itp.). „Dla przestęstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym”.

Przez pojazdy mechaniczne rozumie się pojazdy zaopatrzone w poruszający je silnik (pojazdy samochodowe, maszyny rolnicze, motocykle, motorowery). „Pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym jest każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym na nim silnikiem jak również maszyna samobieźna i

motorower” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04.02.1993r., III KRN 254/92, OSP 1993r., z.10, poz. 198).

Natomiast w myśl art. 115 § 16 k.k., stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Z kolei art. 45 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym stanowi, że zabrania się kierowania pojazdem, prowadzenia kolumny pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt osobie w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

Z ustaleń sądu wynika, że oskarżony Z. C. w dniu zdarzenia kierował samochodem osobowym, a więc pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, poruszając się ul. (...) w W.. Uruchomienie i prowadzenie pojazdu było objęte przez oskarżonego zamiarem bezpośrednim.

W ocenie sądu fakt popełnienia przestępstwa przez oskarżonego ze

wskazanej kwalifikacji nie budzi wątpliwości, albowiem z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zwłaszcza z protokołu badania na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzonego przy użyciu sprawnie działających urządzeń kontrolno – pomiarowych, wynika w sposób bezsporny, iż oskarżony był w stanie nietrzeźwości. Rezultat badania oskarżonego przekraczał wartość wskazaną w art. 115 § 16 k.k, tj. 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu bądź 0,5 promila zawartości alkoholu we krwi. Ponadto, ustalenia poczynione w toku niniejszego postępowania jednoznacznie dowodzą, iż oskarżony znajdując się w stanie opisanym powyżej prowadził w dniu przedmiotowego zdarzenia w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - to jest samochód osobowy marki R. (...) o nr. rej. (...).

Oskarżony Z. C. dopuścił się popełnienia tego czynu, przy braku okoliczności wyłączających winę. W toku postępowania nie zachodziły wątpliwości co do ograniczonej poczytalności oskarżonego, lub jej braku. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony mógł zachować się zgodnie z normami

prawnymi i dlatego można przypisać mu winę.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. C.	1.	1.	<p>Ustalając wymiar kary za zarzucany oskarżonemu czyn, sąd wziął pod uwagę jego wysoką społeczną szkodliwość, przejawiającą się w charakterze i wielości zagrożonych przestępstwem dóbr - w postaci bezpieczeństwa w komunikacji oraz zdrowia i życia innych uczestników ruchu. Sąd miał na względzie okoliczność, iż przestępstwa godzące w bezpieczeństwo w ruchu drogowym odznaczają się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości jest częstą przyczyną kolizji i wypadków z innymi uczestnikami ruchu, którzy mają prawo zakładać, że mogą bezpiecznie poruszać się po drogach. Zagrożenie spowodowane przez oskarżonego było przy tym o tyle duże, że jego stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło 0,92 mg/l (I badanie).</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności za popełnione przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek</p>

dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę wynoszącą 20 (dwadzieścia) złotych. Decydując się na karę grzywny sąd wziął pod uwagę, że kara tego rodzaju może osiągnąć wobec oskarżonej cele wychowawcze, głównie z uwagi na jej efektywne wykonanie i odczuwalną dla oskarżonego dolegliwość. Dokonując wymiaru kary sąd uwzględnił przede wszystkim wysoką społeczną szkodliwość popełnionego czynu oraz fakt, że oskarżony wykazał się, w ocenie sądu, rażącą nieodpowiedzialnością oraz brakiem poszanowania dla obowiązującego porządku prawnego. Ustalając wymiar kary sąd miał na uwadze także okoliczność osiąganego przez oskarżonego średniego miesięcznego dochodu, nieposiadania nikogo na utrzymaniu. Sąd wziął także pod uwagę wcześniejszą niekaralność oskarżonego za przestępstwa i wykroczenia drogowe.

W ocenie sądu, orzeczona kara jest adekwatna w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej oraz pozwoli na uzyskanie właściwego oddziaływania wychowawczego i zapobiegawczego wobec oskarżonego.

2.

Sąd był również zobligowany na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw z art. 43 § 1 k.k. do orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych bądź pojazdów mechanicznych określonego rodzaju z uwagi na to, iż oskarżony dopuścił się czynu przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Sąd orzekł powyższy środek, co do wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Sąd miał przy tym na względzie, iż powyższy środek karny ma przede wszystkim charakter prewencyjny i winien zabezpieczać przed popełnieniem przez oskarżonego tego samego czynu. Środek karny – jako element kary – winien również pełnić rolę represyjną, stanowiąc dla sprawcy na tyle dolegliwą sankcję, by uświadomić mu naganność jego postępowania i wagę naruszonych przez niego obowiązków.

Sąd uznał, że orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze 3 (trzech) lat będzie stanowić realną dolegliwość dla oskarżonego i będzie

	wystarczające dla osiągnięcia swoich celów.	
3.	<p>Dokonując orzeczenia świadczenia pieniężnego sąd zważył na treść art. 43a §2 k.k. W myśl powołanej normy prawnej, w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a §1, art. 179 lub art. 180 k.k., sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7) k.k. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 k.k., co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w §1. Orzeczenie obowiązku świadczenia pieniężnego w przypadku przestępstwa zarzucanego oskarżonemu jest zatem obligatoryjne i sąd był obowiązany do jego orzeczenia. Sąd mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego określił przedmiotowe świadczenie w najniższej przewidzianej przez ustawodawcę wysokości, uznając, że będzie to wystarczające dla realnego odczucia przez oskarżonego dolegliwości z tym związanej.</p>	
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. C.	1.	4.	Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie, w dniu 4 maja 2020 r. w godz.13:55 – 17:05, uznając karę grzywny za wykonaną w wymiarze 2 (dwóch) stawek dziennych.
5.	Na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczono na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy należącego do oskarżonego o nr. (...), począwszy od dnia 4 maja 2020 roku.		
6.	Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11) k.p.k. w zw z § 17 ust. 2 pkt 3) oraz § 20 Rozporządzenia MS z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18), zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. wynagrodzenie w kwocie 619,92 złotych, w tym podatek VAT, tytułem kosztów udzielonej, a nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu dla oskarżonego.		

1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7.	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono od oskarżonego Z. C. koszty postępowania w całości w kwocie 290 (dwieście dziewięćdziesiąt) złotych, w tym kwotę 200 (dwustu) złotych, tytułem opłaty sądowej. W ocenie sądu, oskarżony posiada możliwości zarobkowe do uiszczenia kosztów sądowych, pracuje bowiem zarobkowo, osiąga dochody oraz nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Ponadto zasadą prawa karnego jest ponoszenie przez oskarżonego kosztów sądowych.</p>	

1.1Podpis	